

Anđelko Anušić

TUGA JEDNE PČELE, PESNIK

Toliko ljubljenih cvetova
A ljubavi nijedne

(I koliko pesama i knjiga
A stvor inokosan)

UZLET DUŠE/ PRELET PČELE

Uzleće pesnikova duša svakodnevno
Uzleće
Radosno probija dve grke gravitacije:
Opunu tela, mahunu Zemlje
Uzleće u svoje stare gajeve
Širne livade, bezmerna poljišta

(Ona je Odisej
Koji ima kome da se vrati)

Uzleće kao pčela u prirodu
Na pašu cvetorodnu
U medeni izlet, avanturu peludnu

Za gram slada obleteće
Prostore pesnikove mašte
Obljubiti nektarice
Kušati slačice i gorčice
I kušana biti

Za stih-dva
Ili makar ljuspu reči
Pretrešće plevu sa svakog gumna
Jer vejača je pesnik jedna grdna

I priložiti u košnicu glasova
Bruj biblioteke
Na oltar bratstva
Svoj prah od praha

KAO HRIST U HAD

Metafizičar je pčela
Najveći u prirodi

(I pesnik je
U svetu spasonosnih himera
I svetlih priviđenja
Saća vasseljene)

Izlete svoje u oktave veže
Duše cveća
Skuplja u jambe i troheje
Mirise u katrene i sekstine
Pelud u heksametre

Kao Hrist u Had
Silazi u bilje
Žaokom trulež razrešuje
Krilima lepotu spasava

DA SE NE RAZMINE STARO I NOVO

Milion godina sprema se cvet
Za pčelin poljubac
Venčanu uru sa svojom suštinom

Mladi ženik za koga rade
Sile i prestoli draguljara
Tkači vetra mu na gorskim brdilima
Svadbenu pesmu ojkaju
Alhemičari neba i zemlje
Neumorno poslenišu:
Nauku mirisa
Znanost draperije
U rudama i mineralima razlažu
Luče slad od pelina
Kao svetlost od tame
Od peluda razvenčavaju
Nektarnu gorčicu
Boginju poezije

I pesnik se
Hiljadu i stotinu godina više
Priprema za susret sa svojim precima
Mladi predak u sopstvenom kolenu
Star kao knjiga nad knjigama
Dete bele pčele
Pergamentna latica na suncu
Istrgnuta dahom heruvima

Na razboju jezika
Staračke kosti
U mladom telu uteže

Da se ne razmine staro i novo

SKLAPANJE KNJIGE: ODLAGANJE ČITANJA U VEČNOST

Dobra knjiga je kao
Bujna trmka u pčelinjaku
Od mnogog gde je razlučeno jedno

(Paša za muve zlatne glave
Na ocvaloj rani sveta

Prostu skupštinu
I Božje poslužitelje)

U širu korica
Šaru medene pletare
Versi latica u čilibaru
Verseti cvetova na palimpsestu

Poeme čaški
Psalmi krunica
Izvezeni u vazduhu

Čuje se potmuli rad vekova
Biblioteke u pokretu:
Radilica naglas sriče svoju stranicu

Trut sklapa knjigu
Odláže čitanje u večnost

KLASIKA

Pčela lista cvetove
Klasiku čistu
Rosni antikvarijat

Lektiru u prvom izdanju

Veje sa dna vaseljene
Izmešani prah tvorca i štampara

I pesnik čita
Svoje grke peludnice
Od knjige do knjige
Sabira svoju klasiku
U dnevnu *sat*(nicu)

(I veruje
Da antikvarnicu podiže
Sa svojim imenom)

TVORCU LAKO JE BILO ŠESTOGA DANA

Tvorcu lako je bilo šestoga dana:
Imao je kome Prirodu ostaviti

Njenu otvorenu egzistenciju
Predao je pčeli, starom ontičaru
Anđelici cveća
Sveštenici biljarica
Saslužiteljki vetra
U crkvi svetog tučka i prašnika

A vulvu hlorofila –
Matericu teksta
Falusu žaoke –
Bodrom semantičaru poverio

Nagazna značenjska polja
U podnožje zlatnih nožica postavio
Pa gle, uzleću biljne duše
Na svojim krilima

Prah veje aliluja
Cvetače otpevaju amin
Slovo peluda grkne u ustima
Svetog Preteče
I istom sladne na nepcu pčelara

(A semenke osebljene
Upokojavaju se u svome logosu

I sve dobro, vrlo dobro beše)

PČELA, VETAR, STENA

Pod vitlom vetrine proletnje
Vide tu pčelu evinski kako
Zavodi cvetače za svog
Tromog Adama u trmci

Roni u rodnice
Mala rvačica rimskoga stila
Prah s prahom da sveže
Tučak da izbavi iz pakla
Ova hrabra hrišćanka
Raja delo da privede ishodu
Zauzdajući krilcima gorskog silnika

To isto je što i videti pesnika
Na njegovoj steni na praznom mestu
Kako se opire burini veka
Huku vodeničkog kamena u domu
Orlušini sa plemenskog skalpa

Sa magnetnom iglom sopstvenog mesa
Kako se rve
Videti ga
Viseć o džigerici papira
Na onoj uzvisini –
Znatiželjnici bedekerskog poslanja
Kuda hrle

(U pusto podbrđe)